

Més informació

Accepto

Empordà | [Actualitat](#) | [Figueres](#) | [Escalona](#) | [Roses](#) | [Comarca](#) | [Opinió](#) | [Oci](#) | [Vida i Estil](#) | [Comunitat](#) | [Multimèdia](#) | [Club](#)

[emporda.info](#) » [Comarca](#)

📧 📄 T+ T-

💬 0 | [f](#) 3 | [t](#) | [g+](#) | [in](#)

Clara García: «Al Nepal les noies s'exposen a la mort pel tabú de la regla, els ensenyem a canviar això»

L'escalona treballa a les zones rurals del país per lluitar contra el Chhaupadi, una tradició que aïlla les dones quan tenen la menstruació

SÒNIA FUENTES | 05.01.2019 | 17:46

Clara García Ortés va néixer a Capdevànol el 1969 i es va establir amb la seva família a l'Escalona ja fa trenta anys. Ha treballat a Barcelona en diferents projectes de comunicació i artístics fins que el 2016 la seva vida va fer un gir cap a la solidaritat i es traslladà a viure a **Katmandú**. Després d'uns dies a l'Alt Empordà, torna al **Nepal** per seguir treballant contra la vulneració de drets de nenes i dones. Allà ofereix tallers d'educació menstrual i higiene. Des de fa dos anys les zones rurals de l'oest del Nepal, per lluitar contra el Chhaupadi, una tradició que aïlla les dones quan tenen la menstruació. Ha fundat l'ONG be artsy per erradicar aquesta pràctica a través del projecte «Rato Baltin». Per recaptar fons ha obert el finançament col·lectiu: [migranodearena.org](#).

L'escalona Clara García Ortés al centre de la imatge

[Fotos de la notícia](#)

Com va ser que decideix establir la seva residència a Katmandú?

Va ser el 2016. Abans havia treballat en una ONG fent pàgines web, portant la comunicació i estudiant fotografia. Tinc fibromiàlgia i vaig perdre la feina, així que vaig decidir que començaria a viatjar. Vaig demanar càmeres i vaig començar a fer tallers de fotografia creativa a Tailàndia i Birmània, fent això vaig arribar al Nepal. Vaig estar a Katmandú fent els tallers fins que un amic metge em va convidar a la zona on ara estem treballant amb el projecte «Rato Baltin». Allà vaig veure que la fotografia creativa feia passar una bona estona als nens, però no canviava res. Vaig veure la realitat de les dones i de les nenes allà i va ser molt dur.

Quina realitat va descobrir?

Cada mes sis noies es suïciden a Accham perquè la vida és molt dura allà. Tenen molta canalla petita i els marits solen estar a l'Índia, molts no tornen. Els que queden a la zona són alcohòlics i elles s'han de fer càrrec absolutament de tot. Allà on anem és una zona remota, de muntanyes, no té grans atractius turístics. Triguem tres o quatre dies fins a arribar-hi, en autobús local. Hi ha pobles que estan molt aïllats i les nenes no tenen cap altra visió del món que la que els ensenyen, és molt dur.

Contingut per a tu

Apareixen pintades a la seu de Junts Per Catalunya de Figueres
01-08-2019

Incendi al terme municipal de Capmany
01-08-2019

Desembassen la presa Darnius-Boadella per tasques de manteniment
01-08-2019

Explosió de gas en un restaurant de Cadaqués
02-08-2019

Controlat l'incendi de vegetació a Palau de Santa Eulàlia
01-08-2019

Alfons Martínez: «La gent ha de tenir referència del que es fa, és una de les grans demandes»
30-07-2019

En què consisteix el seu projecte?

El projecte es diu «Rato Baltin», que vol dir 'galleda vermella'. El vaig muntar a finals del 2016. El projecte consisteix a ensenyar a les noies a viure la menstruació de la forma més fàcil possible mitgant els efectes negatius del Chhaupadi, una tradició a l'oest del Nepal que considera les noies impures quan tenen la regla. Impartim tallers amb ajuda d'infermeres locals i voluntàries que donen indicacions detallades a les participants en l'ús de les copes menstruals i en higiene. El primer viatge a la zona amb copes menstruals va ser el febrer 2017. Des d'aquell moment cada vegada em demanen més temps per estar allà, l'últim any m'hi vaig estar onze mesos. És un projecte de llarga durada, cada any creix i com a mínim es duplica, pel que fa a la quantitat de nenes que atenem i els diners que necessitem. Ara hem obert un crowdfunding.

Què comporta a les noies seguir la tradició del Chhaupadi?

Han de dormir fora de casa, no poden tocar aigua, no poden tocar segons quin aliment, ni cap mascle de la família. Dormen en unes cabanes molt petites. Moltes moren per hipotèrmia perquè no es poden tapar perquè tenen mantes molt primes. Tot el que toquen és impur i ho han de rentar cada dia, per això si tinguessin mantes gruixides no s'eixugarien. A l'hivern moren també perquè fan foc dins les casetes i s'asfixien i a l'estiu moren de picades de serp. Moltes són violades, però aquest fet s'amaga. Una nena al Nepal no dirà mai que ha estat violada perquè, si no, ja no es pot casar. Les dones quan es casen van a viure a casa de la sogra i passen a ser com les criades de la sogra. Si una nena no es pot casar no té on anar. El Chhaupadi és una tradició molt arrelada. Són les mateixes dones que obliguen les altres dones a seguir la tradició perquè realment creuen que són impures i que si entren a casa cauran en desgràcia perquè els déus estaran enfadats amb elles. Hi ha moltes teories al voltant d'això. Quan té la regla, la dona no té compreses i fa servir un drap en el millor dels casos, per això va bruta i no fa bona olor. Crec que la tradició de dormir fora de casa va començar aquí. On hi hagi una nena nepalesa, hindú, hi haurà Chhaupadi. A Katmandú cap dona hindú entra en un temple.

Com es canvia tot això?

Nosaltres anem a les escoles i fem tallers als nens i nenes de classe 6 a classe 10, i a les nenes soles els fem un taller de fotografia i portem les copes menstruals per a les nenes i també fem classe i portem copes per a les dones. En el taller no diem mai la paraula Chhaupadi, perquè aquesta tradició està prohibida des del 2005. Només els expliquem que venim a fer un taller d'higiene i salut menstrual i els expliquem que les copes van molt bé. Els donem les càmeres i els diem que facin fotos de les coses que no els agraden quan tenen la regla. Quan tornen amb les fotografies, hi ha imatges de les cabanes de Chhaupadi, dels ponts que no poden creuar, de la verdura que no poden menjar, dels arbres fruiters que no poden tocar. Els preguntem: què és això? Estem sis dies amb elles a soles fent aquestes classes i analitzant les fotos. Els parlem dels diferents tabús menstruals que hi ha arreu del planeta i els expliquem, per exemple, que altres comunitats com ara els nadius americans consideren sagrades les dones quan tenen la regla. Els expliquem que canviar el que viuen està a les seves mans.

I quins resultats obteniu?

Les copes menstruals estan ajudant perquè, quan la sang no surt fora, elles deixen de sentir-se impures. Amb les copes comencen a dormir dins, altres saben la importància d'alimentar-se i comencen a menjar bé. Altres no canvien la tradició, però almenys estan eixutes i això els canvia la vida. Estem millorant la vida d'aquestes nenes. A part, també donem l'oportunitat a unes 20 noies de treballar amb nosaltres durant tres mesos i així poden seguir estudiant. No poden fer el batxillerat al seu poble, han d'anar a la capital de districte. Els pares no ho poden pagar. No són pobres, però no tenen diners físics.

La seva vida personal allà deu ser difícil també?

A Katmandú tenim una petita oficina, però el projecte està tan lluny d'allà que quan anem cap a pobles dormim on podem. Al principi de tot vaig fer un crowdfunding per anar a Nepal. Quan feia els tallers de fotografia creativa demanava només un lloc on dormir a canvi. Quan treballem al districte d'Accham, ens arreglen una habitació i ens venen el menjar que ells tenen. Mengem i dormim com ells, que és el que troben tan difícil les infermeres de Katmandú. Venen un cop i ja no volen tornar. De vegades dormim sobre un llit de fusta i res més que la fusta, i si hi ha roba a sobre, té xinxes. T'has d'anar a

dutxar a les fonts públiques amb aigua freda de la muntanya. Ara ja m'hi he acostumat. Sempre tinc una galleda d'aigua a l'habitació i soc capaç de dutxar-m'hi.

Com es pot col·laborar amb el projecte?

A través del finançament col·lectiu migranodearena.org i fent donacions a través del compte: **ES23 0081 0900 8200 0430 1934**. Qui es vulgui fer soci o voluntari pot escriure a info@beartsy.org

Més informació

- La Marató de Sang arriba a les 4.000 donacions a Catalunya.
- Els Tres Reis demanen solidaritat per a aconseguir un món més just.
- Clàudia Perea i Xènia Rios guanyen el concurs de pintura de Roses.

Temes relacionats:

- Art
- Be artsy
- Higiene
- Menstruació
- Nepal
- ONG
- Solidaritat

Rep les nostres newsletters al teu email

APUNTA-T'HI ➔

Per comentar has d'[iniciar sessió](#) o [registrar-se](#).

Els comentaris estan subjectes a moderació prèvia i han de complir les [Normes de Participació](#)

EMPORDÀ

[Mapa web](#) ➔

Alt Empordà

Temps
Oci a l'Empordà
Transit
Cartellera de cinemes
Catalunya

Clasificados

tucasa.com
Iberpisos
Iberanuncio
Ibercoches
Iberempleos
Cambalache

Especials

Loteria Nadal
Loteria del Nen
Fórmula 1
Premis Cinema

emporda.info

Contacti
Qui som?
Anuncia't
Localització
Avis legal
Política de cookies
Política de privacitat
RSS

Publicitat

Tarifes
Contratar
Branded Content

Altres webs de Prensa Ibérica Media

Diari de Girona | Diari de Ibiza | Diari de Mallorca | Empordà | Faro de Vigo | Información | La Opinión A Coruña | La Opinión de Málaga | La Opinión de Murcia | El Día | La Opinión de Zamora | La Provincia | La Nueva España | Levante-EMV | Mallorca Zeitung | Regió 7 | Superdeporte | The Adelaide Review | 97.7 La Radio | Euroresidentes | Lotería Navidad | Premis cinema | Compra Mejor | Prensa Ibérica 360 | Neomotor | Guapísimas